

[Skræppenborg-Nielsen.]

der kom først. Det er kun en bekræftelse af det, jeg har givet udtryk for, at der er gået politik i sygekassesagen, til skade både for sygekasserne og deres medlemmer. Man mærker hensigten og bliver forstemt. Alligevel er der håb om, at fornuften vil sejre til sidst, for næsten uanset hvad man vedtager i det høje ting med hensyn til de af den højtærede socialminister fremsatte forslag, så er der ingen vej tilbage; fortsættelsessygekasserne vil simpelt hen krepere langsomt, og det synes jeg er synd; jeg synes, det var meget bedre, om de blev slået ihjel med det samme.

Iver Poulsen: Det ærede medlem hr. Niels Mørk fandt det ejendommeligt, at man allerede nu halvandet år efter skulle revidere en lov, og at det skulle ske i negativ retning. Nu er det noget forskelligt, hvad man anser for at være negativt, og hvad man anser for at være positivt, i hvert fald når man er inde på det politiske område. Det ærede medlem hr. Niels Mørk siger, at jeg burde ikke være uvidende om, at han ønskede en enhedskasse, ligesom hans parti gjorde. Nu var det ærede medlem ikke til stede, men jeg sagde udtrykkeligt, at det var et socialistisk ønske at få en enhedssygekasse — det er nemlig dér, uenigheden ligger. Det ærede medlem holder på en enhedskasse; jeg mener, der skal være to kasser, og hvorfor? Bl. a. fordi det må være en demokratisk menneskeret selv at bestemme, hvilken sygeforsikringsform man ønsker, og hvis folk kan etablere en sådan sygeforsikring selv, må det overlades til dem at gøre det, i hvert fald når de kan gøre det uden at gå andres interesse for nær.

Så er der én ting til: hvis man har de to kasser, kommer der et moment ind, som jeg tillægger den allerstørste betydning; der bliver nemlig konkurrence i stedet for det monopol, som man ønsker fra socialdemokratiets side. Det kan være, det ærede medlem har ret i, at der vil ske en sammenslutning ad åre, men det afhænger nu i hvert

fald af, hvordan det politiske flertal kommer til at se ud ad åre.

Det ærede medlem hr. Peter Larsen bebrejdede mig, at jeg havde kaldt VK-forslaget for usagligt. Jeg ser med forventning hen til fortrykket i morgen, for hvis jeg har sagt det, har jeg fortalt mig. Jeg mener at have sagt eller i hvert fald ønsket at sige, at hvis man underkaster forslaget en saglig vurdering, må man under hensyn til det tidspunkt, hvorpå det blev fremsat, anse det for ganske overflødigt, idet der dagen før af et andet borgerligt parti var fremsat et lovforslag, der imødekom netop de ønsker, som de to gamle borgerlige partier dagen efter fremkom med. Jeg håber, hvis jeg har fortalt mig før, at jeg nu har berigtiget det, så man kan forstå, hvad jeg mener med „overflødig“.

Det ærede medlem siger, at jeg burde vide, at VK-partierne havde bebudet, at de ville fremsætte et forslag om denne sag. Nu var jeg ikke bekendt med, at man havde bebudet det; selvfølgelig er jeg bekendt med, at man inden for de to gamle partier har snakket om en forfærdelig masse ting uden rigtig at gøre noget ved det. Men om de har talt om og fra landsmøder sendt resolutioner ud om, at de også ville fremsætte et sådant forslag, har jeg altså ikke bemærket. Det falder helt tilbage på mig selv, som det ærede medlem hr. Peter Larsen sagde, men det har sin naturlige forklaring i, at jeg ikke med særlig interesse læser venstres partipresse.

Hvad det ærede medlem hr. Ninn-Hansen angår, var det jo den samme fornærmelse, der kom til udtryk. Jeg har sagt, at jeg ikke ville deltage i kapløbet om æren for det ene eller for det andet. For mig er det afgørende, at der kommer fornuft i tingene. Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen siger, at vi kommer år bag efter venstre og det konservative folkeparti, og det er muligt. Men den ting er i hvert fald sikker, at da vi i sommer startede vor aktion, var der ikke mange måneder tilbage inden skæringspunktet den 31. december d. å., og derfor kunne